

50

Nas vir.

Domus mea et regibus clau
hegi Petri II.

Spiscl Spicar Jak.

Vie praece pichjane.

Grebe

Karan

Jumals

Kub smiti

Vera v zivljenjske

Trije mojje

Lbar vese

Lahol

Loholi, Loholice, nceatig, deca, marod.

1. prizor

Ob stoli. Emeja žuje ari ni prire dala smrti. Ta prilek pod.
 Etore mehy ahardor primenne goste. Ost ihani abgi Tarau, hi
 se za karek odmrakne, ho zrefede ob stoli duhe.

Duh pm. Le plasis?

Tarau: Ne! Tudi ne se pams, da vidim ho partar, hi mi je
 huj.

Duh pm. Portare hi je že mogoče tuje, a ne upim duhe.

Tarau: Kdo si tedaj?

Duh pm. (drigne glavo): Mi mi nista mi že polna glava? Niso
 hi mogoče tvoje se zaguceli, mislo plisele misla mi ne
 videla sei, kaj hi mogoče biti?

Tarau: Shlepam že, hi naj bi bil, a kediti ne morem. - Les
 polna mi je glava tvoje duhe, misla žuje in vidijo
 sei. Konec, mogle tvoje roke pa stikha svet že gela,
 da mi je zmanjhuji sapa in mi jemlje um. - Pi
 se...

Duh pm. (nagle) Kdo?

Tarau: Smrt!

Tuh. pr. Ne, jaz nisem smrt. Smrt ne prične! Nima
 časa za pričate. Blazno mi s srečje je zdaj me
 govor! A s plazniti in skakati mi duha. Zato sem
 se oddalil na hretech odprstih.

Taran: A vendar je res svet napolnjen krogje opazje, ki mihi
 tu, junčkom spešim noče priznati.

Tuh. pr. Speš in prenosarji so tudi moje družbe.

Taran: Speš je lahko, a ne junaki, ki pisev rpe, a duh njihove josi
 ni dremi svet k goščemu dunge. Junaki miso krogje stavje.
 Olupevce in melodiusne pojeli glasit in nagovarjati k
 smrti. - Tu je mi kraj smrti, tu je rita goščemu.

Tuh. pr. Ne molčite!

Taran: Ne junaki. - Tuhej rpe od davnih, davnih časov. Ladi
 se je pravi opaz in je preta poboljšev, ki pridejo za nji-
 mi. Tudi jih je zavel z zemljo, shala pa postaril je tu sem
 polno, da nedoklenev do, kar je zamudil človek, ki je v
 ubitosti pogrebel na nji. - Tu gošje mračnim lue, gošjim
 pa kritico brata sveta, da se obsepe in sroje telusa. Tu se
 ne shala goščemu svet, zveličis ubitje junakih me, ki

Arch. m. Th. p. 2

pesni, opominjajoči žimci pod, noge bari za svetle selekte, žimci
 letavci je najprej in najpoznejši izmed vseh žoljencev -
 sarkasti, neahujani probrdi.

Tuh mn. To bodi kraj, sem prosiš in jstah žoljencev?

Taran: Ne varno, da hodim sem le parno. To bi ti premalo, jaz vidim
 sem obupance in melodurine, da jih pesim para teboj.
 Ti mar veš, da si se vedel hči k poslednji tej postoji,
 hi je imamo, da si obepimo duše?

Tuh mn. Ničem vedel. Ključ je bil, da sem potisnil tu. Ne, ne du-
 čej! Zdelo se je, da sem potisnil tu. Počela me je smrt...

Taran: Nigam sem. Tudi si bi, da bi prižamela nam. - Tu
 par je to. Ti nas bodiš k odganu. Telo, ki katere bog
 doli, potiskamo čisti ^{ni arhivski} žoljencev. - Hi marame, če bi me
 oni, hi naj jih priredem sem.

Taran: Obupance in melodurine, hi se je zgubili vso v letur
 vilo in ~~na~~ obupchi med pravejši, hi naj ti prikaže mehod.
 Zudeje, hi udarim čaka, kdaj jim bo hči odihel glave,
 her nimgi prgata, da si se premili - her in jih zdeluje
 ti. - A la prgahaj in videl si, da bodi osteli in se bo.

poli je vroble in goščanje. Povedem ji! (vdi de.)

2. prizor

Duk. sin. (vstane) Torej neznani občutek me nenej grozi
stiske na tem kraj, behar de mi ku prouta, za
me, v tem kraju mi oboj ne more nestrastiti.
Ali je res, kar je povedal ovi?

Jurech (stopi iz zaokule): Res je. Tuhoj mi prouta za te.

Duk. sin. švito se, da na goščanju nejdem svoj goščati.
Ta je gošč. A tudi tuhoj mi neim.

Jurech: Da, ku je gošč, a gošč jurech, hi mu ne bisti-
ne za muč - za goščanje mi vroble, za rešje
mi za prito zanje svoje mi prouta ne njeji, hi
je nâi prouta, a prouta da giv enahovredem drugim,
prouta brijim prouta - prouta sin. - Ta shala
mi nagrobni ymeniti, ta shala je prouta
goščanje mi neusahjivi via moči mi vje, hi ne
vdi de nâi prouta. (Zgane)

Duk. sin. Zato neugodje, hi bisti me k flow, zato nemi,
hi me prouta naprej. - Ta bisti! (vdi de.)

3. prizor.

Veter zapise in temne serce se gode okrog shale.

Zbor vseh: Temni čari pomagajte, da se umrijo vnetla mrtva,
ki je shvata v tem prostoru. Dajte, dajte, temni
čari, pomagajte ^{čim} ~~temni~~ mrtvi, ki kačeje le
vnetlihi. Dajte, dajte - temni čari - - - !

Vera (vneljine v gozdu) Vse globe me bo napela, doblen biseru
jaz te praji.

Zbor vseh: Vsi čari pr mrtvejši. Z njimi smo že umazale
brzo mrtva, ki je mrtva vnetlihi dano oboroženo
dušo.

Vera: Mrtve vneti se pomagajte. Po žviro v njoli duh žoljence,
moje suhe jime kaže pot le opoznavim mi peštrici.
(Zgornje.)

Zbor vseh (dori okrog shale) Temni čari pomagajte, da se
umrijo vnetla mrtva, ki je shvata v tem prostoru.
Dajte, dajte, temni čari - - - ! (vnetlihi.)

4. prizor.

Karav pripele lici mrtvi, pobite in labo napravljeni.

Larau: Zdej smo na mestu.

Pori moj: Pa predi! Ubogali smo te ni šli s teboj has tako
tje o dan.

Luigi: Prej misli in prej upanje.

Fulgi: Prej vere, da bi pomagelo.

Larau: A nebi vam je povedal se potelo. To, da ste šli! Da
ste me ubogali ni ste sledili mojemu pozivu.
Da bi bili že popolnoma prej vere, ne bi hodili.
Mela jekna je le se tli o globinski resni duš.
Porejte ali ste o resnici že obupali, da bi se hje
se našle ~~na~~ pol naravn, da bi bil hje se ovi gir.
Ljube na potedi in o seclju.

Pori moj: Shujj smo.

Luigi: Le mela je se upanje.

Fulgi: Le mela vere.

Larau: Resnici gledati o obraz je težko in apasno. Kdaj
pa želi naprej po pravi poti, ne odhaja. Ljudje
o mračnosti in dovnih ni gojijo. Mo
brste gredli - smejte o dušah vero o moč gojijo.

gas ni voljo de to mîc vdrigite v pebi. Sami v pebi
 vechi pam ni phapov sîi. Le cî fr bedne vase
 vere v lastur mîc, vam br ^{scutit} ~~paratit~~ garche bipe
 lûc pot napuj ni vîr mîc v vam odpe, hi daj
 voljo za jivljenje in ohran br. Lajaj Evropea te
 shela - velle vîle - ni nihk dungi, helov vera v
 lastur mîc. - Odngste politost, glave lavishu!
 Naj vas obide vera in naj zaveti lûc na vâni poti.
 Pengste, da daj ana shela mîc in lûc! - Pengste?
 Vîr lûpe: Pengimur!

(Lûc shela zaveti lûc. Vera je stopila v' gredje. Iz
 shela pustila rokla, hi ji Vera vjame v gletu cîso,
 iz batuni da poti vsem trem.)

Vera: Prihaji cîs, br br portale shela meir in hi in
 sta br pred namu in vî ji brate shela li. Vlla,
 dîne ji br evroclan in danuvine ji to blag,
 rokla.

(Vera ^{shela} ~~shela~~ v gredje zaveti rokla decc v pashe
 in in coctem. Na vîhu shela v pîjari rokla)

X (Figure cape podye vol vyid na etje. kypit novich puch
shelo)

hrabja Petra II. (od zgodnje zgodine spet bo svetje.)

Pri miru: Vse v tebe, medsi hrabji, manj je prizgala luč.

Dunji: Vsepa ror moči.

Petja: A z napojem upanja spet se je nede miral.

~~Taka: Lani je kmalo dnevno in vidi se nje in nes~~

Pri miru: bérice in ohupljeni pravičarji in dnevno.

Dunji: Fu r njuni slujbi bodi nede mesto.

Petja: Njen slovar bodi nje ponos.

(Ker je napolnil nede, in Lohli in Lohli z nede.
eajem in deo.)

Lohli: Zdear, nje voholchi staneine!

Zdear hrabji in nje premislil mat.

Petja: ⁱⁿ r njuni pomenu shelo.

Th teli pristi nje moči islet.

I tako je otrajna nova doba,
dasi vseh prebese hude rihar.

Ti je huc nane, li si ror jivljenja,

Ti nje bresthi gozdar.

Leka (kemi na pla svetje.)

Pisum sativum. Med. i. j. g. a. j. i. m. n. e. z. a. s. t. o. r. .

13/8.40

20h

